

## Arrest

nr. 207 473 van 1 augustus 2018  
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HELSEN  
Pieter Reypenslei 25  
2640 MORTSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie  
en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 4 september 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 juli 2017, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9<sup>ter</sup> van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van diezelfde gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 juli 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten.

Op 5 september 2016 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9<sup>ter</sup> van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 6 februari 2017 verklaarde de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna verkort de gemachtigde) de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen ontvankelijk.

Op 19 juli 2017 verklaarde de gemachtigde de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen ongegrond. Deze beslissing vormt de eerste bestreden beslissing.

Zij is gemotiveerd als volgt:

*"(...)*

*Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 05.09.2016 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :*

*N.Z., A. (R.R. [...])*

*Geboren te T. op [...]1973*

*Nationaliteit: Kameroen*

*Adres: [...] Bornem*

*in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 06.02.2017, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.*

*Reden :*

*Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen. Overwegende dat na onderzoek door onze arts-adviseur (zie gesloten omslag, verslag d.d. 07/07/2017), zij concludeerde dat de medische elementen die aangehaald werden door betrokkene niet weerhouden kunnen worden.*

*Derhalve*

*1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*

*2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

*Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van "verlies van recht op verblijf".*

*(...)"*

Op 19 juli 2017 nam de gemachtigde ook een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing vormt de tweede bestreden beslissing.

Zij is gemotiveerd als volgt:

*"(...)*

*De mevrouw,*

*Naam + voornaam: N.A., A.*

*Geboortedatum: [...]1973*

*Geboorteplaats: T.*

*Nationaliteit: Kameroen*

*wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 0 dagen na de kennisgeving.*

**REDEN VAN DE BESLISSING:**

*Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:*

*o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.*

*Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar [0] dagen verminderd omdat:*

*o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: betrokkene heeft nagelaten gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, afgeleverd op 14/10/2016 en betekend op 19/10/2016.*

*(...)”*

## 2. Onderzoek van het beroep

Verzoekster voert de schending van de zorgvuldigheidsplicht aan en stelt dat de arts-adviseur zich steunt op “*zeer partiële en onvolledige landeninformatie*”. Zij stelt verder dat deze informatie niet publiekelijk beschikbaar is en deze niet aan haar werd voorgelegd zodanig dat zij deze informatie niet heeft kunnen weerleggen. Daarnaast wijst zij er op dat Kameroen volgens internationale rapporten nog steeds zeer slecht scoort wat betreft het tegengaan van nieuwe Hiv-besmettingen en de behandeling ervan. Tot slot citeert zij informatie van het IRIN (*Integrated Regional Information Networks*) waaruit moet blijken dat personen die besmet zijn met het Hiv-virus in Kameroen het risico lopen het slachtoffer te worden van discriminatie, onder andere in hospitalen. Zij meent dat de arts-adviseur met dit element rekening had moeten houden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS, 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS, 14 februari 2006, nr. 154.954). Het beginsel impliceert dat de overheid met alle dienstige stukken rekening moet houden.

Een mogelijke schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de toepasselijke wetsbepaling, met name artikel 9<sup>ter</sup> van de Vreemdelingenwet.

Voormeld artikel 9<sup>ter</sup> van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.*

*De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.*

*De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.*

*Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.*

*De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”*

Concreet houdt artikel 9<sup>ter</sup> van de Vreemdelingenwet in dat er enerzijds gevallen zijn van een vreemdeling die lijdt aan een levensbedreigende ziekte of aandoening die een gevaar oplevert voor zijn fysieke integriteit, d.w.z. het ingeroepen risico voor het leven of een aantasting van de fysieke integriteit moet aanwezig zijn in die zin dat er sprake moet zijn van een snelle en onomkeerbare achteruitgang van zijn of haar gezondheidstoestand, resulterend in een intens lijden of in een betekenisvolle vermindering

van de levensverwachting. Anderzijds is er het geval van de vreemdeling waarbij er actueel geen reëel risico is voor diens leven of fysieke integriteit maar die, indien er geen adequate behandeling voorhanden is voor zijn ziekte of aandoening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling.

*In casu* blijkt dat bij verzoekster een Hiv-infectie werd ontdekt in het aids-stadium. Hiervoor krijgt zij de volgende medicatie voorgeschreven: darunavir (Prezista), ritonavir (Norvir), tenofovir en emtricine (Truvada). Steunend op informatie uit de MedCOI-databank, welke zich in het administratief dossier bevindt, stelt de arts-adviseur vast dat de nodige medicatie of een alternatief beschikbaar is in haar land van herkomst. De arts-adviseur stelt ook vast dat verzoekster nood heeft aan opvolging door een internist. De arts-adviseur stelt vast dat uit de informatie van de MedCOI-databank blijkt dat de opvolging door een internist beschikbaar is. Verzoekster betwist deze vaststellingen in haar verzoekschrift niet.

Vervolgens gaat de arts-adviseur na of de behandeling ook toegankelijk is in het land van herkomst. De gemachtigde stelt dat dit inderdaad het geval is. Hij steunt hierbij enkel en alleen op informatie uit het document "*Country Fact Sheet: Cameroon. MedCOI Belgian Desk on Accessibility*". Verzoekster meent dat de gemachtigde zich baseert op partiële en onvolledige informatie. Zij uit kritiek op het gegeven dat de gemachtigde zich steunt op een stuk dat niet publiekelijk toegankelijk is waardoor zij hier geen weerwoord op kan formuleren. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ook vast dat verzoekster in haar aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen zelf naar een rapport van UNAIDS over Kameroen verwijst waarin uitgebreid wordt ingegaan op de moeilijke toegankelijkheid tot de behandeling van Hiv-patiënten in Kameroen. Dit rapport, dat de Raad beschouwt als een betrouwbare bron, heeft zij in bijlage aan haar aanvraag gevoegd en ze heeft specifiek verwezen naar het hoofdstuk over "*accès au soins et au traitement*" waarin wordt gezegd dat volgens dit rapport maar 60,8 % van de gezondheidsdistricten beschikken over een medische structuur voor het ten laste nemen van mensen met HIV. Bijkomend blijkt eveneens uit het door verzoekster in de aanvraag aangestipte hoofdstuk dat UNAIDS stelt dat amper 26% van de bevolking met HIV toegang heeft tot antiretrovirale geneesmiddelen, hetgeen ver beneden de doelstelling van het nationaal strategisch plan blijft. Ook in haar verzoekschrift wijst zij op een rapport waaruit moet blijken dat omwille van de stigmatisering van personen die Hiv-positief zijn in Kameroen de toegang tot een behandeling in haar hoofde wordt bemoeilijkt. Zij meent dat zij hierdoor een risico loopt gediscrimineerd te worden, in het bijzonder wat betreft de toegang tot ziekenhuizen. Ook het rapport dat verzoekster bij haar aanvraag voegde van UNAIDS gaat uitgebreid in op de problematiek van discriminatie van mensen met HIV of AIDS.

De Raad stelt vast dat het stuk waarop de arts-adviseur zijn volledig advies omtrent de toegankelijkheid steunt, met name het document "*Country Fact Sheet: Cameroon. MedCOI Belgian Desk on Accessibility*", zich niet in het administratief dossier bevindt. Bijgevolg kan de Raad niet nagaan of de motieven van het advies steun vinden in deze bron, noch bijvoorbeeld van welk jaar deze bron dateert in vergelijking met de bron van verzoekster zodat de Raad zijn wettigheidstoets niet naar behoren kan uitoefenen. De arts-adviseur verwijst ook niet naar andere bronnen tot dewelke de Raad of verzoekster toegang heeft, opdat de Raad de vaststellingen van de arts-adviseur toch zou kunnen nagaan en verzoekster zich naar behoren had kunnen informeren. Verweerder beweert in de nota met opmerkingen dat de door de arts-adviseur geconsulteerde informatie zich in het administratief dossier bevindt en dat bijgevolg verzoekster niet kan voorhouden dat de informatie niet geverifieerd kan worden. De Raad kan slechts vaststellen dat de informatie uit de MedCOI-databank met betrekking tot de beschikbaarheid van de nodige medicatie en opvolging zich inderdaad in het administratief dossier bevindt, maar dat de informatie met betrekking tot de toegankelijkheid ontbreekt.

Daar de administratie de determinerende informatie over de toegankelijkheid van de noodzakelijke behandeling voor AIDS niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867).

Het beroep dient ingewilligd te worden.

Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de eerste bestreden beslissing. De overige middelonderdelen hoeven dan ook niet meer onderzocht te worden.

De Raad stelt op basis van de feitelijke gegevens in het dossier vast dat, niettegenstaande het feit dat de eerste en tweede bestreden beslissing formeel steun vinden in een andere bepaling uit de

Vreemdelingenwet, de gemachtigde het nuttig en noodzakelijk heeft geacht om over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, nadat eerst werd beschikt over het door verzoekster ingediende verzoek om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9<sup>ter</sup> van de Vreemdelingenwet. Zo blijkt dat beide bestreden beslissingen door dezelfde attaché op dezelfde dag werden genomen. Aldus heeft de vaststelling in de eerste bestreden beslissing, dat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9<sup>ter</sup> van de Vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard omdat volgens de gemachtigde de noodzakelijke behandeling beschikbaar en toegankelijk is, eveneens geleid tot het oordeel dat een bevel om het grondgebied te verlaten kon worden afgegeven. De beoordeling over de aanvraag om machtiging tot verblijf blijkt aldus bepalend te zijn geweest voor de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Bijgevolg moet het bevel om het grondgebied te verlaten in hoofde van verzoekster als volgbeslissing eveneens worden vernietigd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 juli 2017, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9<sup>ter</sup> van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en de beslissing van diezelfde gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 juli 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één augustus tweeduizend achttien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

A. MAES